

İlahi Aşkım Mormenekşem 4B Bölüm

– Ali Özdemir · 07 Ekim 2016

4.BÖLÜM

b) Ahi Evren İle Buluşma

1231 Kasım – KONYA

Anadolu mimarlarının en önemli ahenk taşlarından birisi... Aksakallı, nur yüzlü, ellerinin çizgilerinden çilekeş hayatı okunabilirdi. Her çizgi bir ömre bedeldi. Fakat dudaklarındaki gülümseme çileyi huzura, mutlu sona dönüştürüyordu.

- Hoş geldin Evlat! Selçuklu Sultanımız Alâeddin Han Hazretlerini şerefledirdiniz! Sözleriyle karşılandık.
- Kayseri Vilayetinin selamı ve muhabbetleri üzerinizde olsun, dedim ve ellerinden öptüm.
- Yolculuğunuz beka içerisinde geçti mi?
- Allah'a çok şükür, heyeti sağ salim, kazasız belasız getirdim efendim.
- Sağ olasın Evlat ! Heyetini toparla, medreseye yerleştir, dinlendir ve akşam namazından sonra Büyük Oda'da topla ve hazır et ! Allah razı olsun, Allah'a emanet ol Evlat !
- Allah razı olsun Efendim, emriniz başım üstüne.

Henüz yirmili yaşlarda bıyıkları yeni yeni terleyen bir "yiğit". Ahi Babamızı görünce ne yiğitlik kaldı ne de delikanlılık. Hani Kırlangıç Dağında gezerken menekşelerin verdiği heyecan var ya, o heyecanı onu görünce de hissettim. Damarlarım bile heyecanlandı, kalbim sayısız saymaya başladı.

Ellerindeki çizgilerde, yüzündeki çizgilerde kendimi gördüm. O yollarda adımlarımı gördüm. Büyük adımın yanında küçük küçük adımlar ama yürekli cesur küçük adımlar...

Sana yazıyorum Ey Kader! Küçük de olsun sağlam adımlarımla yazıyorum. İster oku, ister yaz, istersen baştan sil yeniden yaz! Adım Vuslat, sevgiye giden yolda beni de yaz!

Diyarbakır heyeti eğitimini tamamlamış yurdun dört bir yanına dağılmıştı. Medresenin misafir kısmı bize hazırlanmıştı.

Kayseri'den sonra en büyük şehre gelmiştim. Hem de baş şehrimize. Konya, Konya... Selçuklu başşehri güzel Konya! Bozkırın gülü Konya! Çift kartal başlı sancağımın yuvası Konya! Aksaray'dan sonra Konya'ya kadar olan alan, dümdüz bir bozkırdı. Uçsuz bucaksız, güneşi batmayan bir Konya...

Heyetimi topladım ve neler yapacağımızı detaylarıyla anlattım. Arkadaşlarıma güvenim tamdı. Akşam ezanında toplanmak üzere anlaştık.

Yanıma birkaç arkadaş alıp çarşıya çıktım. Çarşuyu pazarı, esnafı tanımaya çalışıyorduk. Bir kıraathaneye oturduk. Hoş sohbete başladık.

- Selamünaleyküm !
- Ve aleyküm selam, dediler.
- Merhabalar ağalar !

Hep bir ağızdan;

- Merhaba, dediler.

- Kayseri'den bir kervan geldi, dediler. Sizler misiniz?
  - Evet amca.
  - Hoş geldiniz.
  - Hoş bulduk.
  - Sefalar getirdiniz. Kayseri'den ne haber?
  - Sağ olasın amca, bizler Ahileriz. Medreseden eğitim alacağız.
  - Çok güzel, dedi amca, Allah işinizi rast getirsin. Allah muvaffak getirsin.
  - Sağ olasın amca, buradaki vaziyet nasıl?
  - Nasıl olsun evlat? Devletimizi kurduk, bir düzene girdik, gayrimüslimlerle kaynaşmaya başladık derken dışarıdan gelen şerhler huzurumuzu bozmak, içerimize çomak sokmak istiyorlar. Yoksa Ahi Evren Hazretlerinin Konya'ya gelişi bizleri bahtiyar etmiştir. Özellikle esnaf kesiminde çok seviliyor. Birlik ve beraberlik oluşturulamaya çalışılıyor. Fakat dediğim gibi dışarıdan gelenler huzuru bozmak istiyorlar.
  - İnşallah birlik beraberliğimiz daha da güçlenecek. Allah'ın izniyle bu çorbada tuz biber değil, ana malzeme olacağız. Sabır gerekiyor amca.
  - İnşallah evlat. Tek dileğimiz bu.
  - Birlik ve beraberliğimiz için elimizden geleni yapacağımızdan emin olun. Bu toprakları kanımızla, canımızla aldık, halen alıyoruz, gerekirse hepimiz bu yolda Allah yolunda canlarız.
  - Allah razı olsun evlat. Bizler anamızdan, babamızdan, bizi yetiştiren ustalarımızdan, hocalarımızdan şunu gördük: "Allah'a iman, millete can, sevdiklerine ise canan ol!"
- {{
- İkinci ezanında arkadaşlarla medresenin mescidinde toplandık. Namazımızı eda ettikten sonra bize ayrılan sohbet odasında hasbihal etmeye başladık.
- Ustam biraz halkın arasına girdik. Sanki bir huzursuzluk var. Özellikle bizlere karşı bir nefret aşılana çalışılıyor. Halk tedirgin, öyle değil mi arkadaşlar ?
  - Evet ustam. Bizde de öyle bir intiba var.
  - Doğru söylersiniz arkadaşlar. Bu tespiti bizde yaptık. Şu anda yapacağımız sakin bir ortamda Ahi Babamızla istişare etmek ve durum değerlendirmesi yapmaktır. Yalnız akşama belki Sultanımızın huzuruna çıkabiliriz, tedbirli ve hazır olalım. Akşam ezanından önce topluca Ahi Babamız tarafından yemeğe davet edildik. Hem tanışma hem de kaynaşma yemeği olacak. Sofrada Konya'nın meşhur tandır kebabı ve etli pidesi olduğu söylendi.
- Sini sini sofralar kurulmuş... Et ile dağ kekiğın kokusu öyle bütünleşmiş ki tandır kebabı aklımı aldı götürdü bir anda...
- Kara talihi batık köyümü, ayak basmadığım adım kalmayan ve yüreğimdeki ateşi söndüremeyen Kırangıç Dağını, garip çilekeş anamın kokusunu hatırlattı...
- Et, tepsiye öyle yayılmış, öyle lime lime olmuş ki lokum kıvamında... Ayran öyle köpürmüş, öyle bulutlanmış ki boğazlardan geçmeden dinmeyecek öfkesi...
- Marifetli eller hamuru öyle bir işlemiş ki nakkaşlara taş çıkartır... Cıncık gibi etli pideler... Allah insanları bir lokma ekmeğe muhtaç düşmekten korursun...

Bir lokma ekmeğin kıymetini çok iyi bilirim. Özellikle dedelerimiz Orta Asya'dan çıkmamıza neden olan bir lokma ekmektir. Kıtık, yıllar almıştı... İnsanlarımız açlıktan kırılmıştı. Gülistanlıklar kara bozkıra dönüşmüştü. Bir damla suya, bir dane buğdaya muhtaç kalmışlardı.

Allah'ım sen bizleri açlıkla terbiye etme!

Şimdi bazı zümreler saltanatı arkalarına alarak alın terlerini akıtmadan, insanların saf duygularını yiyerek beslenmeye çalışıyorlar... Hâlbuki Ahi Babamızın Ahiliği tanımlarken çok önemli bir tespiti vardı; "Tekke ve türbelerde çöreklenip halkın kutsal duygularını sömüren, cahil halkın sırtından geçinen asalak tarikatlardan farkı, Anadolu Türküne alın teri ile geçinme, başı dik, kendine güven sağlayan, minnetsiz yaşama yeteneği kazandıran ruhtur."

Bu tespit oldukça yerinde. Bizler yani Türkler dünya kuruldu kurulalı, Türk Milleti olarak var oldu olalı başkalarının boyunduruğu altında değil, kendi hür iradeleri ile yaşama fikrini benimsemişlerdir. Özgürlük Türklerin karakterlerinde mihenk taşıdır. Onun için bugünkü huzursuzluklar hür irademiz ile yaşamamızı istememeleri ve bizleri boyunduruk altına alma çabalarıdır.

Ahi Baba muhtemelen büyüyen çıbanın kurutulması için alınacak önlemler hakkında bizleri bilgilendirecektir.

{{

- Hepiniz ananızı, babanızı, kardeşinizi, ailenizi kısaca sevdiklerinizi bırakıp kutsi bir görevi yürütmek için geldiniz. Memleketinizde hepiniz ustalaşmış, mesleğinizin erbabı olmuştunuz. Anadolu'muzun Türkleşmesinde büyük bir aşama kaydedilmiş büyük bir bölümünde yerleşme gerçekleşmiştir. Lakin her yeni bir devletin kurulmasında olumlu ve olumsuz gelişmeler olması muhtemeldir. Önemli olan en az sıkıntı ile bu süreci atlamamızdır. Her zaman iç ve dış mihraklar bu süreçte engel olacaklardır. Sultanlığımızın asıl görevi devletin kurulması rolünü üstlenmektir. Fakat Anadolu'ya yerleşme aşamasında birlik ve beraberliği sadece Sultanlığımız değil esnaf ve zanaatkârlar zaviyesi olarak bizlere de çok önemli görev düşüyor. Kendi birlik ve beraberliğimizi sağlamamızın yanında özellikle halk ile içi içe olarak hem onlara önderlik, hem de her türlü maddi ve manevi desteği vermek üzere yanlarında olmamız gerekiyor. Yani asıl mesleğinizin yanında aynı zamanda idarecilik görevi de almış olacaksınız. Bu nedenle burada bulunduğunuz sürece idarecilik, liderlik, yöneticilik konularında eğitim alacaksınız. Hepinizi ayrı ayrı yerleşim yerlerine gönderileceksiniz ve oralarda mülki amirlerin yanına yardımcı olarak atanacaksınız. Mülki amiri olmayan yerlerde ise bizzat kendiniz bu kutsi görevi yürüteceksiniz. Bu konuda yetişmiş hocalardan ders alacaksınız. İleriki derslerde yine beraber olacağız. Yardımcım Ahmet Hocam size her konuda bilgilendirecektir. Allah hepinizi muvaffak eylesin, Allah yâr ve yardımcınız olsun.

- Âmin.

- Ahmet Hocam, heyetin temsilcisiyle ders bitiminde çalışma odamda buluşalım.

- Peki Efendim.

{{

- Hoş geldin Evlat!

- Hoş bulduk Efendim!

- Hakkında çok olumlu görüşler geldi. Seni buraya özellikle ben istedim. Adını duyunca çok

etkilendim. İçimde ayrı bir kıpırtı oluştu, evladıma duyduğum hissiyatı sende de hissettim. Cenabı Allah seni yanımda olmanı, sana babalık, sana ustalık yapmamı istedi. Seni görünce de evladıma kavuşmuş gibi heyecanlandım. 65 yaşına giriyorum ve sanki ilk çocuğumun doğumundaki sevinci yaşıyorum.

- Sağ olun Efendim. Ben de babama kavuşmuş gibiyim. Küçükken bir rüya görmüştüm. Rüyamda sizlerle Sultanın huzuruna çıkmıştık ve yol arkadaşınız olmamı istemiştiniz. O günden beri hep düşüncelerimde oldunuz. Sizle bir an önce tanışmayı arzulamıştım.
- Meslektaş olduğunuzu da biliyorum. İyi bir ustaymışsın.
- Estağfurullah, sizin tırnağınız bile olamam.
- Seni daha yakın tanımak istiyorum. Ömrüm olduğu sürece seni yetiştirmek istiyorum. Hem mesleğinde seni ustaların ustası hem de Sultanımızın en yakınında olmanı istiyorum. Eğer sen de razı isen.
- Ricanız benim için emirdir efendim.
- O zaman bugün dinlen, yarın bizim için yeni bir milat başlıyor. Allah'ın izniyle yolumuzda emin adımlarla yürüyeceğiz. Allah yâr ve yardımcımız olsun.
- Âmin
- Allah'a emanet ol Evlat!
- Sağ olun Efendim, sizde.

{{

Bozkırın kışı yoğun geçiyordu. Konya'ya sırt dayayan Toros tepesinden eteklerine kadar bembeyaz kara büründü. Baharı bekliyorum menekşelerime kavuşmak için...
Çok özledim. Birde Kırlangıç'a gidebilsem yüreğimin ateşinin harını azaltabilirim belki. Ama çok zor! Bir fırsat bulabilsem, varıp anama sarılısam...
Özlemler dağlarla yarışır oldu... Anamı özledim, babamı özledim, kardeşlerimi özledim, ailemi özledim, köyümü özledim, arkadaşlarımı özledim, menekşelerimi özledim... özledim de özledim...
Tandırımızı özledim, üstünde pişen yufkamı özledim, kınalı kuzularımı özledim, kuzularımın sütünü, etini, yağını, yoğurdunu özledim... özledim de özledim...
Dağdaki yılanları, kertenkeleleri, kaplumbağaları, havada uçan kartalı, şahini, leyleği özledim... özledim de özledim...
Menekşelerimi, sümbülleri, nergisleri, kardelenleri, çiğdemleri... Burcu burcu kokan kekiği, lavantayı, papatyayı özledim... özledim de özledim...
Şimdilik sandıklara kilitleyeceğim özlemleri... Zamanı geldi miydi hepsini teker teker özgürlüklerine kavuşturacağım.
Konya'ya geldikten sonra tandırda yanan ateşin merkezine doğru daha da yakınlaştığımı hissettim. Beni yakan ateşin yakınlarda olduğundan eminim. Ne zaman karşı karşıya geleceğiz bilemiyorum. Bir de karşılaştığımızda ne halde olacağımı...

{{

Konya'da ikinci kışı geçirdik. Baharın çiçekleri kendini göstermeye başladı. Meram Bağları burcu burcu kokuyor, o kokular Saray'a kadar yayılıyordu.
Eğitimimiz hızlı fakat sıkıntılı geçiyordu. Siyasi sıkıntı bize de yansıyor. Özellikle "Ahiler" üzerinde bir

baskı oluyor, halk arasında nefret duyguları aşılanıyordu.

Ahi Babamız;

- Her ne olursa olsun, her kim karşı çıkarsa çıksın, yolumuz Allah yolu, davamız Ahi yoludur. Son nefesi darağacında vermek pahasına... diyordu.

Bu anlayışı biz kendimize yol eyledik. Her türlü sıkıntının üstesinden gelmek için birliğimiz üzerine ant içtik.

Arkadaşlarımız en ince ayrıntıyı kaçırmadan eğitimini alıyorlardı. Üzerimizdeki yükün, ağırlığın farkındayız.

Birbirimizin eksikliğini gediğini tamamlayarak bir an önce kutsal görevimizi ifa etmek istiyoruz. Çünkü her geçen gün bizim aleyhimize çalışıyordu. Yurt çapında ne kadar hızlı dağılıp görevimizi icra edersek hem siyasi otoritede sözüm devam edecek hem de iç ve dış mihraklarının seslerini kesebiliriz belki.

Allah büyüktür.

Baş müderrisimiz Ahmet Hocamızın bu eğitimde çok büyük rolü oluyor. Her günbatımında bizleri denetliyor, öğrendiklerimizi tekrar ettiriyor, pekiştirmemizi sağlıyordu.

Haftada bir akşam da Ahi Babamız geniş kapsamlı değerlendirme toplantısı yapıyordu. İkinci toplantı sonunda beni evine davet etti.

- Evlat artık sende benim oğlumsun. Fatima Hatun anan, Musa senin abin, Sinan'da kardeşindir, dedi.

Bu söz beni oldukça bahtiyar etti. Emin ellerdeydim ve bana çok değer veriliyordu. Ona göre, ben onun veliahdiydim. Normal eğitim dışında beni yanına çağırıyor, eksikliklerimi tamamlıyordu.

Bana;

- Evlat, Anadolu'nun Türk Yurdu olmasında hepimizin üzerinde çok büyük görevler düşmektedir. Soyu soppu Türk olan kişi, bu görevi boynuna kılıçta vurulsa da son damlasına kadar yürütmektedir. Erkeği, kadını, çoluk çocuğuyla bu kutsal görevi üstlenmektedir. Bu topraklar Türk Toprağı olacak ve sonsuza dek Türk Toprağı olarak kalacaktır. Sen, ben ve bizler kan ile sulanan bu toprakları Kelime-i Şehadet' in altında korumaya yemin ettik. Bu yemini tutmak bize farzdır.

Namusumuzdur, şerefimizdir, onurumuzdur. Günlerimiz sıkıntılı geçiyor. Maalesef içte ve dışta bulunan mihraklar Türklerin Anadolu'ya yerleşmesini istememekle birlikte milletimizi parçalamak ve çirkin oyunlarına alet etmek istiyorlar. Nefes aldığım sürece buna müsaade etmeyeceğim. Nefesim kesilirse bu görevi sizler yürüteceksiniz. Bir an önce yetişip Anadolu'nun ücra köşelerinde görev almanızı istiyorum. Senden de özel isteklerim olacak. Çünkü sende kendimi görüyorum. Senin güçlü bir yapıya kavuşmanı, düşmanların gözlerinde senden duyulan korkuyu görmek istiyorum. Sağlığım el verdikçe hep yanında bir baba, bir usta, bir dost olacağım... diyordu.

- Size her daim bir evlat, bir kalfa, bir yiğit olarak karşınızda ve yanınızda bulunmaktan şeref ve onur duyarım. Verdiğiniz kutsal görevi de canım pahasına, darağacında sallanmak pahasına, Allah'ın adıyla yerine getireceğimden şüpheniz olmasın Efendim.

Sırtımı sıvazladı,

-Senden emin olmasam sen şu anda burada olmazdın, dedi.

- Sağ olun efendim!

- Bu arada akşam Fatima Annen seni bekliyor. Sinan kardeşin de özlemiş, seni soruyor. Artık sen de ailedensin. Ailenle irtibatını koparma, ipimize sımsıkı sarıl Evlat!

- Başüstüne Efendim.

Ahi Babamın iki oğlu var; büyük oğlu Musa, küçüğü Sinan. Sinan benden on yaş küçük. (Ahi) Musa Abi ise benden yirmi üç yaş büyük. Fatima Anne ise Evhadüddin Hamid Kirmani'nin kızı ve Bacıyan-i Rumi teşkilatının da kurucusu...

Musa Ağabey babasının yolunda yürüyor, debbağ... Ustalığını en iyi, en güzel şekilde yürütüyor. Konya Debbağ Zaviyesinin de başkanı. Sinan kardeşim on bir yaşında. Benim küçüklüğüme benziyor. Hırslı, azimli, inançlı; Ahilik yolunda bir "yiğit" adayı.

Saray Bahçesi içerisinde, Sultan tarafından Ahi Babamızın ailesine tahsis edilmiş bir konak var.Boş olduğum vakitlerde konağa, ziyaretlerine gidiyorum. Sağ olsunlar, beni evlatları olarak gördükleri için her türlü maddi ve manevi destekçi esirgemiyorlar. Memleket, anne baba, aile hasretini aratmıyorlardı. Sinan beni görünce boynuma atlar, bir ağabey – kardeş edasında güreşirdik. Çok akıllı, yaşına göre bilgisi fazla. O da bizim gibi debbağ ustası olmak istiyor. Eğitimlerde yanıma gelip benden feyiz alıyor.

Mümkün olsa benden hiç ayrılmayacak... Siyasi havanın bozulması onu da rahatsız ediyor. Çünkü saltanata yakınlık çoğu zaman isyanlarda, bozulmalarda ters etki ediyor.

Aile fertleri olarak hepimiz bu durumun farkındayız. Hava bulutlandı mıydı kenetleniyoruz. Kirli yağmurların, aside olmuş fırtınaların aramıza girmesine izin vermiyoruz.

- Vuslat Ağam, bugün bana köyünden bahseder misin?

- Tabi ki Sinan!

- Ama Kırlangıç Dağındaki menekşeleri unutma!

Nasıl unuturum. Hayatımı toz duman eden, biyolojik yapımı bozan menekşeleri nasıl unuturum?

Sinan, Kayseri'de doğmuş fakat yaşının küçük olması nedeniyle hatırlamıyor. Konya da bir bozkır şehri fakat başkent olduğu için o yalın halini göstermemekte. Ben anlattıkça sanki hayatının bir kısmını Kabadurak'ta geçirmiş gibi hayal ediyor. Hatıralarım ona masal ve hikâye tadı veriyor.

Doğumumdan bugüne kadar olan süreci hatırladıkça hikâyelerde kendimi buluyorum.

- Tan vakti Kırlangıç'ın tepesindeyim... Köyümüzün üstünde hafiften sis bulutu. Ağgöl sanki altına ateş atmış kazan misali buhar kaynatıyordu. Ramazan ile Mehmet Ali sırtını kayanın yosunsuz tarafına dayamış kestiriyorlardı. Yılanlar kış uykusundan yeni uyanmışlardı. Bu sebeple derileri yağsız ve en iyi işlenebilir halde oluyordu. Özellikle Bozyılan'ın derisi öyle motifli ki kemer de yapsan, kuşakta yapsan kapanın elinde kalır. Ama ben satmak için değil dostlarıma bir hatıra vermek için avladım.

- Şiitt... Ramazan, Mehmet Ali! Kıpırdamayın!

Sabahın çiğ taneleri öyle bir desen oluşturmuş ki derisinde, motiflerle birleşince muazzam bir tablo çiziyordu.

Ucu çatallı değneği yılanın sürmüş olduğu hafif nemli izi takip ederek birden üstüne boğa misali çullandım. Bir elim kafasına, bir elim ise kuyruğunda iki karış yukarı mesafe de tutuverdim.

- Uyuyun oğlum uyuyun! Mandalar Ağgöl'e ulaştı, sizleri bekler... Bakın bakalım kime hediyem olsun...

Şansım yaver gitmişti bu sefer. Tek başıma yakalamıştım soyka yılanı... İlk başta bir heyecan veya bir

koru vardı ama önüme birden çıkınca, bir de arkadaşlarımın o anda ayakta olmamaları beni cesaretlendirmişti.

- Başını ezdikten sonra kellesini kesip attım. Şöyle uzun bir kayanın üzerine sırttan yatırdım. Elimle karnından aşağı hafiften hafiften ovalayarak derinin yumuşamasını sağladım. Bizim manda sürüsü, yaptığım hareketlere hayretle bakıyorlardı. Gece biletiğim çakımı boyun kısmından açtığım açılı ile aşağı doğru bir çizgi halinde inerek deriyi açtım. Bağırsak kısmını ve sakatatlarını çıkarttım birkaç adım ilerisine attım. Kokusuna şimdi ovadaki şahinler kopar gelirler. Yanımda her zaman bir kese tuz bulunurdu. Derinin iç yüzünü temizlikten sonra boydan tuzu serptim. İki parmağım ile hafiften okşaya okşaya gezindim. Kısa bir süre sonra dış yüzeyi dışta olacak şekilde büklüm haline getirdim. Artık elimde ham bir Boz Yılan derisi vardı.

- Vuslat ağam, babamdan izin alsak da bir gün biz de burada yılan avlasak olur mu?

- Neden olmasın ! Meram Bağlarının yukarılarında kayalık alanlarda yılanlar olduğunu duydum. Yalnız müsait bir zaman gerekiyor. Babamızdan da izin alırsak bir gün birkaç arkadaş alırsak yanımıza; hem yılan avlarız, hem de -köyümün topraklarındaki gibi olmaz ama- en azından biraz hasreti başımızdan savuştururuz.

Sinan'ın içine bir heyecan dolmuş olmalıydı. Bir an önce o söz verdiğimiz zamanı bekliyordu. Büyük bir neşe içinde benden müsaade aldı ve bu güzel hayali rüyalarında süslemek istiyordu.

Bana tahsis ettikleri bir oda vardı. Küçük fakat şirin bir oda idi. Ailenin efradı olarak görüldüğüm için rahatlıkla konağa girip çıkıyordum. Ama konağa girip çıktıkça özlemlerim kabarıyordu.

Açmayın benim hasret kokan yüreğimi !

Bir başlarsam Kabadurak'ın tozlu yollarından, kendimi kaybederim Kırlangıçtaki menekşelerde.

Ooof of of.

{{{